

Resum de la Trobada de Tardor dels membres dels Cursets per a Organistes d'Església

Roma, 8-11 de Novembre de 2007

Per celebrar el nostre XV aniversari hem volgut donar un caire especial a la nostra Trobada de Tardor. Sortírem de l'aeroport de Girona el dijous 8 de novembre al matí per arribar a Roma a les 10. Després d'instal·lar-nos a la Residència de les GG. de l'Amor Misericordiós, a la Via Casilina 323, als afores de la ciutat, dedicarem la resta de la jornada a visitar en primer lloc la Basílica de Sant Pere del Vaticà.

No cal dir que el punt central de totes les visites que poguérem fer en els recintes sagrats, després de la veneració de l'advocació particular del temple, fou la de prendre coneixement de l'instrumental musical litúrgic. En el cas nostre era l'orgue, o els orgues de tubs. Cal tenir en compte que en les grans esglésies n'hi havien dos i, en les basílicals, generalment més de tres. Això sol ja demostra l'activitat musical de la vella capital de l'imperi romà. Són moltes les esglésies visitades, ja que els desplaçament a l'interior de la ciutat els realitzàvem a peu o amb transport públic. Un autocar ens feia de llançadora entre la nostra residència i el lloc previst de la visita, al matí, i al vespre ens retornava. Totes les esglésies les hem trobat obertes, i en el seu interior hi hem copsat la Presència Divina i la presència humana, respectuosa, silenciosa i orant, tot i el batibull dels carrer. El gran instrument en el cor superior, discret i petit el del presbiteri. Sol en algunes, fent-se mútua companyia en altres.

De la gran Basílica Vaticana en destaquem, doncs, l'instrument principal, un Giovanni Tamburini 1954-1962, 73 jocs, IV/P, distribuït en dos cossos, amb una segona consola mòbile de III/P. No és el que havia projectat Aristides Cavaillé-Coll el 1875: 126 jocs, V/P, amb quatre 32', vint-i-sis 16', etc., ni el que dissenyà semblantment Charles Mutin el 1910, amb "només" 153 jocs.

El divendres, dia 9, esmerçarem el matí en la visita al Coliseu, i a la tarda poguérem gaudir del so dels instruments de les basíliques de Santa Maria la Major – un Mascioni (1955, reformat el 1988), 70 jocs, III/P repartits en dos cossos, a més del petit de la Capella del Santíssim, amb transmissió per ràdio- i de Santa Maria dels Àngels, un Formentelli de 77 jocs, IV/P, rèplica clàssica de la monumentalitat romana, inaugurat l'any jubilar del 2000.

El dissabte, dia 10, realitzarem una visita molt completa a totes les instal·lacions del *Pontificio Istituto di Musica Sacra*, amb el seu complex d'instruments per a l'estudi, diversos orgues, pianos i clavicèmbals inclosos. Un altre Mascioni, 14 jocs, III/P, d'estudi. En l'orgue Klais de la capella – 32 jocs, II/P- ens hi vàrem entretenir força. Durant la tarda, a tall individual, foren les basíliques de Sant Pau Extramurs i de Sant Joan del Laterà les que ens acolliren. L'orgue de Sant Pau, 36 jocs, II/P, del s. XIX –cal tenir present que el 1823 hi hagué un incendi total-, amb consola elèctrica independent, bastit a l'estil del de Sant Pere del Vaticà, i el de Sant Joan amb els seus dos grans instruments: un Luca Blasi impressionant de finals del XVI, 28 jocs, II/P, en el creuer i el nou de Nicola Morettini en el presbiteri. Acabarem la jornada amb l'assistència a l'Ofici de Vespres del Col·legi Grec, presidides pel seu Rector i monjo de Montserrat, el P. Manel Nin –cal recordar que la litúrgia oriental no utilitza l'orgue-. El contrast ajuda a entendre. Un complement inesperat d'aquest dia fou la de poder participar en una estona de pregària a l'església de la plaça d'Espanya, Trinità dei Monti, seu, per unes hores, de l'urna amb les despulles de Santa Teresina de l'Infant Jesús o de Lisieux. Dues litúrgies ben diferents i santes, alhora.

El diumenge 11 assistírem al matí a la missa del Col·legi Pontifici de Sant Anselm. El P. Jordi Agustí, professor dels nostres cursos, ens acollí amablement i ens féu una presentació d'aquell gran orgue de factura suïssa, III/P, cafè inclòs. La pregària de l'Àngelus a la plaça de Sant Pere, presidida per Benet XVI, posà el punt final de la nostra estada a Roma. Un dinar de germanor als afores, ens permeté d'acostar-nos a Castelgandolfo, església inclosa, ja de tornada a l'aeroport de Ciampino. Aterràrem a l'aeroport Gironí a les 10 del vespre.

La propera trobada, a la primavera, si Déu vol. Han estat quatre jornades molt denses de convivència, de bon humor, d'espiritualitat, d'història social, religiosa i musical i, també, d'organologia pràctica, històrica i europea, gràcies a la gran varietat d'instruments que hem pogut "tastar", gaudir i contemplar.

Ramon Oranias
Monjo de Montserrat